

جناب زائر میرزا حبیب اللہ علیہ بہاء

اللہ الابہی - ...

حضرت عبدالہاء

نسخہ اصل فارسی

جناب زائر میرزا حبیب اللہ علیہ بہاء اللہ الابہی

هُو اللّٰهُ

ای سلالہ حضرت خلیل، الحمد للہ آنچه در الواح مبارک باسرائیل تبشیر فرمودہ اند. و در مکاتیب عبدالہاء نیز تصریح شدہ جمیع در حیز تحقّق است بعضی وقوع یافته و بعضی وقوع خواهد یافت. جمال مبارک در الواح مقدّسہ تصریح فرمودہ اند کہ ایام ذلت اسرائیل گذشت. ظلّ عنایت شامل گردد. و این سلسلہ روز بروز ترقّی خواهد نمود. و از نحوّت و مذلت ہزاران سال خلاصی خواهد یافت. ولی مشروط بآنکہ بموجب تعالیم الہیہ روش و رفتار نمایند، از ظلمات تقالید قدیمہ نجات جویند و از کسالت عوائد سابقہ رھائی یابند. و بآنچہ روح این عصر و نور این قرن است تشبّث نمایند، تعدیل اخلاق کنند و در منافع و روابط عمومیہ عالم بشر سعی و کوشش نمایند.

از تعصبات قدیمہ و افکار پوسیدہ و اغراض ملیہ منسلخ گردند. و جمیع بشر را اغنام الہی شمرند. و خدا را شبان مہربان دانند. امروز روزی است کہ افکار خصوصییہ چہ از افراد و چہ از ملت سبب نکبت کبری گردد. و عاقبت منتهی بخسran مبین شود آنچه امروز عمومی است الہیست. و سبب ترقّی افراد عالم انسانی و آنچه خصوصی است زیان محض است و خسran صرف.

ORIGINAL

AUDIO

حال باید اسرائیل از فکر علیل بگذرد و بعزمی صحیح بامور عمومی پردازد افکار اسرائیل باید در نقطه ئی استقرار یابد که منافع عمومی است و سعادت جمیع عالم انسانی امروز توفیق رفیق حزبی است که چون آفتاب بر جمیع آفاق پرتو رحمانی افشاند و بکلی از تقيّدات شخصی و ملی که منبعث از وساوس شیطانی است منسلخ گردد این است اساس نجاح و فلاح.

بجمیع احبّای الهی از کلیمی و فرقانی در همدان تحیّت مشتاقانه برسان. و بگو کلیمی و فرقانی این تعبیر ابر است. امیدم چنان است که این عنوان بکلی فراموش شود. و کلمه رحمانی بهائی عنوان هر نفسی گردد. تا تفاوت و تباین بکلی زائل شود جمیع این طوائف مجاز مانند حدید در کوره حقیقت از آتش محبت الله آب گردد و در قالب واحد افراغ شود. اگر چنین کرده شود بهائی گفته شود این عنوانات متعدّده لزوم ندارد عنوان واحد که شاهد حقیقت و آن کلمه بهائی است کفایت است.

ای خداوند مهربان، دوستان همدان یاران تواند و خادمان درگاه تو، ثابت بر پیمانند و نابت در این گلستان. مشتعلند و منجذب متضرّعون و مبتهل، مستقیمند و مستدیم بر عبودیت تو. ای ربّ کریم، خدایا، این جمع مبارک را تاج عزّت ابدیه بر سر نه. و این انجمن انسانی را آیات رحمانی فرما. و این نفوس نفیسه را انیس موهبت کبری کن. و این اشخاص محترمه را شهیر آفاق فرما توئی بخشنده و دهنده و مهربان. و علیک البهاء الابهی ۱۰ ربیع الاول ۱۳۳۸ عبدالهء عباس

